

Hur du kan vandra i Anden

Häfte 3 av Bill Bright

(Detta häfte finns att köpa hos www.agapesverige.se)

Innehållsförteckning

Inledning

Ett övernaturligt liv

Enkelt och lättfattligt

Den andliga andningen

Som en berg- och dalbana

Andas ut – bekänn

Andas in – ta emot Andens fullhet

Otro

Avgörelse och fortsatt tillväxt

I. Var viss om att du är fylld av den helige Ande

Befallning och löfte

Anden uppenbarar synd

Fakta, tro, känslor

II. Var beredd på andlig kamp

A. Världen

B. Köttet

C. Djävulen

III. Var medveten om dina rättigheter som Guds barn

Trons resultat

Styrka i Kristus

Människofiske

Den helige Andes verk

”Jag är med er alla dagar”

Kristus är allt vad vi behöver

Lära känna Kristus bättre

Syndens makt är bruten

Vi blir inte marionetter

IV. Lev i tro

Känslor

Tacksägelse visar vår tro

En bättre plan

Har du tackat Gud?

Visa sin tro

Gud är trofast

Lita mer på Gud

Stund för stund

FRÅGOR ATT TÄNKA PÅ

STUDIEHANDLEDNING

SAMMANFATTNING

STUDIEMATERIAL

Bibelcitaten i detta häfte är hämtade ur Bibel 2000.

Inledning

"Alltsedan jag lärde mig hur man vandrar i Anden har det kristna livet blivit ett stort äventyr för mig", sade en med. doktor efter tredje avsnittet av evangelisationskursen. "Nu vill jag att alla skall få uppleva samma äventyr med Jesus Kristus."

Vill du veta hur ditt liv i Kristus kan bli meningsfullt, fruktbarande och överflödande? Även om du har levt i ständigt nederlag – kraftlös och utan att bära frukt för Gud – och du har börjat undra om det kristna livet har något värde alls, så finns det ändå hopp för dig. Kristus kunde omöjligt ha gett den kristne ett större löfte än att han dagligen skall få vandra i Jesu Kristi Ande och äga ett fruktbarande och överflödande liv, målinriktat och spännande. Detta har utlovats av ingen mindre än Jesus Kristus själv åt alla dem som tar emot honom som Herre och Frälsare.

Så här lyder hans löfte:

"Sannerligen, jag säger er: den som tror på mig, han skall utföra gärningar som jag, och ännu större. Ty jag går till Fadern, och vad ni än ber om i mitt namn, skall jag göra, så att Fadern blir förhålligad genom Sonen. Om ni ber om något i mitt namn, skall jag göra det." (Joh. 14:12-14)

Ett övernaturligt liv

Det kristna livet är inte komplicerat eller svårt om vi väl har förstått vad det innebär. Det kristna livet är i själva verket lätt. Det är så enkelt att förstå, att vi snubblar över dess enkelhet, och samtidigt är det så svårt att förstå och leva att ingen kan klara av det. Jesus Kristus är den ende som kan leva det.

Om jag försöker leva det kristna livet i egen kraft, blir det komplicerat, svårt ja, till och med omöjligt. Men om jag har bett Herren Jesus leda mitt liv och det genom tro har blivit verklighet för mig, så lever Jesus sitt överflödande uppståndelseliv i mig. Jag är korsfäst och uppstånden med honom, och jag vandrar i ljuset som Gud är i ljuset.

Detta visade sig på ett dramatiskt sätt i de första kristnas liv. När Herrens fiender såg hur hans löfte uppfylldes i Petrus' och Johannes' liv och såg deras mod och deras förunderliga vishet och kraft, trots att de var olärda män, häpnade de över dem och förstod vad gemenskapen med Jesus hade betytt för deras liv (Apg. 4:13)

Jag vill inte påstå att den som vandrar i den helige Andes fullhet inte har några svårigheter. Problem med svag hälsa, förlusten av kära anhöriga och ekonomiska svårigheter och andra sådana erfarenheter är vanliga bland alla människor. Men en del av våra problem är självförvållade. De kommer av att vi handlar i egen kraft. Den andliga människan får inte så många problem. Och när problemen kommer, kan hon se på dem med tillförsikt, eftersom hon är medveten om att hon kan ta Guds gudomliga resurser i anspråk för att lösa dem.

Detta är inte bara önsketänkande. Guds Ord säger ju att vi får kasta alla våra bekymmer på honom som har omsorg om oss (1 Petr. 5:7). Herren blir den som löser problemen. De prövningar och svårigheter som vi får möta i världen bli inte för tunga då han bär dem åt oss.

Detta var centralt i Paulus' dagliga liv:

"Jag har blivit korsfäst med Kristus, men jag lever, fast inte längre jag själv, det är Kristus som lever i mig. Så långt jag ännu lever här i världen, lever jag i tron på Guds son, som har älskat mig och offrat sig för mig." (Gal. 2:19-20)

Enkelt och lättfattligt

Herren Jesu undervisning var enkel och lättfattlig, även om en del av de sanningar han meddelade tycktes obegripliga för dem som var andligen blinda. Han talade om markens liljor, såningsmannen och hans säd, människofiske, nya vinläglar, vinträdet och grenarna – lättfattliga lärdomar för dem som ville lyssna. Jesus talade till folket, och folkmassorna hörde gärna på honom. De förstod hans budskap och följde honom.

I en värld full av "andliga analfabeter" måste vi ha samma enkla budskap och metod som vår Frälsare, om vi skall kunna ge det glada budskapet vidare åt andra. Gud har älskat denna okunniga värld så högt att det inte verkar logiskt att vi skulle behöva vara teologer eller ha många års studier av Bibeln bakom oss, innan vi får ta del av det överflödande livet i Kristus och kan vittna om det för andra.

Den andliga andningen

En av de viktigaste lärdomar som min Bibel har givit mig är den om det som jag brukar kalla den andliga andningen. Sedan jag hade börjat tillämpa den i mitt liv, har den berikat mitt liv mer än något annat.

Den andliga andningen går precis som den fysiska ut på att man andas ut allt orent och andas in det som är rent. Denna trosövning gör det möjligt för dig att uppleva Guds kärlek och förlåtelse. I samma ögonblick som du tog emot Jesus Kristus i ditt liv som Frälsare och Herre blev du född på nytt. Du blev Guds barn och uppfylldes av Guds Ande. Gud förlät dina synder, både förgångna, nuvarande och framtida, och gjorde dig rättfärdig, helig och välbehaglig inför honom på grund av Jesu offer på korset i ditt ställe. Då fick du kraft att leva ett heligt liv och bli ett fruktbarande vittne för Gud.

Som en berg- och dalbana

Många kristna känner inte till den andliga andningen, och deras andliga liv går därför upp och ner som på en berg- och dalbana. De går från den ena känsloupplevelsen till den andra och lever för det mesta som köttsliga kristna som själva leder sina liv och är därför ofta besvikna.

Om detta är din erfarenhet, så kan andlig andning göra det möjligt för dig att stiga av berg- och dalbanan och få ta del av det överflödande liv som Jesus lovade oss när han sade: *"Jag har kommit för att de skall ha liv, och liv i överflöd."* (Joh. 10:10) Låt detta bli en fortsatt trosövning som gör att du ständigt får uppleva Guds kärlek, förlåtelse och hans helige Andes ledning.

Andas ut – bekänn

Om du i olydnad åter har låtit jaget komma i centrum, så andas ut genom att bekänna. Guds Ord lovar: *"Om vi bekänner våra synder, är han trofast och rättfärdig, så att han förlåter oss synderna och renar oss från all orättfärdighet."* (1 Joh. 1:9)

Ordet bekänna, på grekiska homologéo = säga samma sak som, betyder att vi håller med Gud om att vi har syndat. Detta innebär åtminstone tre saker.

För det första att du håller med Gud när han genom sin helige Ande visar dig något i ditt liv som inte stämmer överens med hans vilja.

För det andra att du inser att Gud redan har förlåtit dig därför att Kristus har dött på korset i ditt ställe.

För det tredje att du visar din ånger genom att du ber Gud ändra din attityd mot synden. Då förvandlar den helige Ande ditt liv. Istället för att göra vad den gamla syndiga naturen vill, kan du nu göra vad Gud vill.

Andas in – ta emot Andens fullhet

Därefter får du andas in genom att i tro ta den helige Andes fullhet i anspråk. Lita på att han leder ditt liv och utrustar dig enligt befallningen: *"Låt er uppfyllas av ande"* (Ef. 5:18), vilket innebär att vi skall fortsätta att ständigt låta oss uppfyllas och utrustas av den helige Ande. Enligt sitt löfte (1 Joh. 5:14,15) hör han oss och ger oss vad vi har bitt honom om, därför att vi har bitt efter hans vilja. Fortsätt att i tro ta hans kärlek, förlåtelse och kraft i anspråk och lev ständigt i hans gemenskap.

Den oomvända vänder om och blir en kristen, ett Guds barn, och får sina synder förlåtna i samma ögonblick som han tar emot Kristus som sin Frälsare. I det ögonblicket blir han fylld av den helige Ande och får alla andliga tillgångar som han behöver för att kunna leva som ett segrande, kraftfullt och fruktbarande vittne för Frälsaren. Genom tro tar han i anspråk de andliga tillgångarna.

Men även om detta har hänt i våra liv, kan vi komma in i en period då vi misslyckas att tillämpa den andliga andningen eller då vi tycks ha glömt vad det innebär. Istället för att leva i tro, lever vi då på våra känslor. Vi åker upp och ner och lever i andligt nederlag. Bibeln kallar sådana människor köttsliga kristna eller barn i Kristus (1 Kor. 3). Men vi kan bli andliga kristna igen genom att åter andas andligt. Syndfria blir vi inte. Men när vi andas ut, d.v.s. bekänner våra synder, och andas in, d.v.s. låter den helige Ande fylla oss genom tro, då är vi andefyllda kristna.

Otro

Vad behöver vi då göra eller underlåta att göra för att bli köttsliga kristna och åka upp och ner i takt med våra känslor igen? Vi blir köttsliga kristna när vi:

1. vägrar bekänna våra synder
2. bär på otro
3. upphör att lita på löftena i Guds Ord.

Paulus säger i Romarbrevet: *"Allt som inte sker i tro är synd."* (Rom. 14:23) Om du upphör med att andas, så blir du köttslig. Du blir inte en köttslig kristen därför att du har begått en, ett dussin eller ett hundra synder, om du bara fortsätter med att andas ut och in. Du blir en köttslig kristen då du på grund av din otro vägrar att andas ut och andas in.

En man som var med i en av våra konferenser för lekmän för några år sedan, berättade om sin erfarenhet av att tillämpa den andliga andningen och vad detta fick för resultat i hans liv. Han hade lovat att hjälpa till med undervisningen i

söndagsskolan. Han var full av förväntningar, för det var första gången han skulle undervisa en grupp barn i den åldern. Han hade planerat att komma tidigt till kyrkan för att hinna förbereda allt innan barnen kom. Han hade talat om för de övriga i familjen att de skulle åka iväg tidigt på söndagsmorgonen. Men de var alla försenade. Han satt i bilen och väntade och blev mer och mer irriterad. Solen gassade in genom vindrutan, och han kände hur ilska steg inom honom.

När familjen äntligen var färdig att åka, exploderade han av ilska, men innan han var färdig med utskällningen, påminde den helige Ande honom om att hans sinnestämning och reaktion inte alls förhärligade Herren. Han kom ihåg att han skulle undervisa barnen om Guds kärlek, förlåtelse och tålamod. Han förstod nu att Gud inte kunde använda någon med den sinnestämning han hade. Han erinrade sig plötsligt vad han hade lärt sig om den andliga andningen. Han bekände sin synd för Herren – andades ut – och tackade Gud för att han redan hade fått förlåtelse på grund av Kristi död i hans ställe. Sedan bad han sina barn om förlåtelse och andades in genom att på nytt ställa sig under den helige Andes ledning. Nu kunde han fortsätta bilfärden med glädje.

Eftersom han hade andats ut genom att bekänna sin ilska för Gud och sedan andats in genom att ta den helige Andes kraft och ledning i anspråk i sitt liv, hade hans attityd förändrats, och Gud fick den morgonen använda honom till att leda flera av barnen i söndagsskolklassen till Jesus. Många andra har berättat om hur den andliga andningen har fört med sig stor välsignelse både för dem själva och för andra.

Avgörelse och fortsatt tillväxt

Vårt förhållande till den helige Ande bestäms både av en avgörelse och av en fortsatt tillväxt. Det bestäms av en avgörelse från vår sida på så sätt, att vi genom tro tar hans kraft i anspråk, och det bestäms av vår fortsatta tillväxt på så sätt, att vi kommer underfund med hur vi genom tro kan växa till och mogna i vårt liv under Andens ledning.

Det finns mer av Andens frukt hos en kristen som länge har vandrat i Anden, och en sådan bär mer frukt för sin Herre i sitt vittnande, än den som just har upptäckt hur han kan vandra i Anden (Gal. 5:22,23). Vi kommer att finna nya områden i våra liv som behöver ställas under den helige Andes ledning. Så snart vi blir medvetna om något sådant område i vårt liv, bör vi andas ut och andas in, vare sig det är en attityd eller en handling som inte behagar Herren.

Hur man vandrar i den helige Ande genom att praktisera andlig andning är inte svårt att förstå. Men det finns fyra viktiga faktorer som bidrar till att ge oss en djupare förståelse av detta stora äventyr:

1. Var viss om att du är fylld av den helige Ande
2. Var beredd på andlig kamp
3. Var medveten om din ställning som Guds barn
4. Lev i tro

I. Var viss om att du är fylld av den helige Ande

För att kunna vandra i Anden måste vi först och främst vara vissa om att vi är fyllda av den helige Ande. I Efesierbrevet uppmanas vi till detta: *”Berusa er inte med vin, där börjar lastbarheten, utan låt er fyllas av ande.”* (Ef. 5:18) Att vara fylld av den helige Ande är att vara ledd och utrustad av honom.

Vi kan inte tjäna två herrar (Matt. 6:24). Varje människa har ett styrcentrum i sitt liv. Antingen är det jaget eller Kristus som är i centrum.

Befallning och löfte

Precis som vi har sagt förut, behöver vi komma ihåg två viktiga ord för att kunna vara vissa om att vi är uppfyllda av den helige Ande. En befallning: låt er uppfyllas, var ständigt ledda och utrustade av den helige Ande. Ett löfte: Om vi ber om något efter Guds vilja, så hör han oss, och hör han oss, så svarar han på våra böner. Eftersom Gud har befallt detta, så vet vi att det är Guds vilja att vi ber honom uppfylla oss, leda oss och utrusta oss genom den helige Ande.

Därför kan vi låta honom uppfylla oss och utrusta oss enligt hans befallning och löfte. Om vi verkligen önskar detta och vill sätta vår förtröstan till att Gud skall göra det, blir vi fyllda av den helige Ande genom tro och inte bara för att vi har bett Gud om det, precis på samma sätt som vi enligt Ef. 2:8,9 blev kristna på grund av tro och inte bara därför att vi bad Jesus komma in i våra liv. Kom ihåg att den helige Ande redan bor i dig som tror på Jesus. Du behöver inte be den helige Ande att komma in i ditt liv. Han bor där redan! Din kropp blev ett Guds tempel i samma ögonblick som du blev kristen (1 Kor. 3:16). Så du behöver bara säga till honom: "Jag överlåter mitt liv på nytt åt dig och gör genom tro anspråk på din fullhet."

Anden uppenbarar synd

Fortsätt sedan att gå igenom den andliga andningen: andas ut så snart den helige Ande uppenbarar en synd som du behöver bekänna, och andas in genom att du fortsätter att vandra i den helige Andes kraft. En del kristna tillämpar detta oftare än andra. Kom ihåg: andas ut endast då den helige Ande uppenbarar något som du behöver bekänna. För en del kan detta innebära några gånger om dagen, för andra mindre ofta.

Var inte inåtvänd! Gör inte djuplodningar i ditt inre för att finna saker att bekänna. Bekänn bara det som den helige Ande uppenbarar i ditt liv som synd. Tro på Gud och hans Ord. Sök inte en känslomässig upplevelse. Om du verkligen hungrar och törstar efter Herren och hans rättfärdighet, om du har bekänt din synd och överlåtit ledningen av ditt liv åt Kristus och bett Gud fylla dig med sin Ande, tro att detta är sant på grund av hans löfte. Gud bevisar att han är trofast och håller sina löften.

Fakta, tro, känslor

Var inte beroende av känslor. Guds Ords löften – inte våra känslor – är vår auktoritet. Den kristne skall leva av tro och lita på Guds egen trovärdighet.

Förhållandet mellan fakta (Gud och hans Ord), tro (vår förtröstan på Gud och hans Ord) och känslor (följden av vår tro och lydnad) kan illustreras med hjälp av tågdiagrammet nedan.

Tåget kan ta sig fram både med och utan personvagn. Däremot skulle det vara hopplöst att försöka dra tåget med personvagnen. På samma sätt skall vi kristna inte vara beroende av våra känslor, utan förlita oss på Gud och löfterna i hans Ord.

Det är med känslorna som med personvagnen. De följer med av sig själva, om vi lever ett liv i tro, men vi skall inte förlita oss på dem eller söka efter dem. Så snart vi söker känslor, så förnekar vi trons väg. Och det som inte sker av tro, det är synd.

Vi kan just nu få visshet om att vi är uppfyllda av den helige Ande genom att lita på Gud, hans befallning och löfte, och vi kan få äga den vissheten så länge vi lever. Vi

måste alltså först vara vissa om att vi är uppfyllda av den helige Ande och sedan fortsätta den andliga andningen för att kunna vandra i Anden.

II. Var beredd på andlig kamp

För det andra måste vi vara beredda på andlig kamp, om vi skall kunna vandra i den helige Andes fullhet och kraft och under hans ledning. Som vi redan har sagt, är det kristna livet ett övernaturligt liv, och den ende som kan leva det är Kristus. Vi måste vara beredda på andlig kamp, men komma ihåg att kampen inte är vår utan Herrens. Han lovar att kämpa för oss (2 Mos. 14:14).

Bibeln talar om för oss att det finns tre makter: världen, köttet och djävulen, som ständigt ligger i strid med den troende.

A. Världen

Vad säger Bibeln om Världen? *"Älska inte världen och det som finns i världen. Om någon älskar världen, finns inte Faderns kärlek i honom. Ty det som finns i världen, vad kroppen begär, vad ögonen åtrår, vad högfärden skryter med, det kommer inte från Fadern utan från världen. Och världen förgår med sina lockelser, men den som gör Guds vilja består i evighet."* (1 Joh. 2:15-17)

Jag känner inte någon som älskar denna världen och ändå har blivit använd av Herren i någon större utsträckning. Det är inte fel att ha pengar och andra materiella tillgångar, men vi får inte låta materiella ting binda oss, utan vara hängivna Kristus och hans rike framför allt annat i denna värld. Jesus har gett oss löftet: *"Var inte oroliga jag har besegrat världen."* (Joh. 16:33)

B. Köttet

Det finns krafter både utanför oss och inne i oss själva som kämpar om herraväldet över oss. Dessa krafter påverkar oss ständigt. Vi är aldrig fria från dem. Den syndiga naturen vill raka motsatsen till det som Anden vill och Anden för strid mot den onda naturen. *"De två ligger i strid så att ni inte kan göra det ni vill."* (Gal. 5:17)

Den kampen kommer att fortsätta så länge vi lever. Vi kommer aldrig att vara fria från frestelser i det här livet. Varje människa, oberoende av hur andlig hon är, blir frestad och kan lätt falla i synd.

Jag kanske borde förklara skillnaden mellan frestelse och synd. Frestelsen är själva ingivelsen att handla mot Guds vilja. Alla människor är utsatta för frestelser. Till och med Herren Jesus var det, men frestelsen i sig är inte synd. Den leder till synd, om vi lyder ingivelsen och får en önskan att synda vilken i sin tur leder till begär och begäret leder ofta till handling.

Men vi kan komma ut ur konfliktsituationen om vi – genom en viljehandling – överlåter oss själva åt den helige Andes ledning och så möter frestelsen med Andens kraft.

"Nej, säger jag, låt er ande leda er, så ger ni aldrig efter för köttets begär." (Gal. 5:16)

Vi inser nämligen då vår svaghet, och när vi frestas i det dagliga livet, låter vi Herren ta hand om frestelsen åt oss.

C. Djävulen

Petrus' första brev säger att vi skall kasta alla våra bekymmer på Gud för han tänker på oss och iakttar allt som händer oss. Vi skall vara försiktiga och på vår vakt mot djävulen och hans attacker. Han är vår store fiende, som går omkring som ett rytande lejon för att se vem han kan uppsluka (1 Petr. 5:8).

Djävulen är en verklighet, glöm inte bort det! Vi måste vara på vår vakt både mot hans listiga och försiktiga angrepp mot oss och mot hans mera uppenbara försök att besegra och uppsluka oss.

En ung pastor berättade en gång för mig att han var rädd för djävulen. "Du har verkligen all anledning att vara rädd för djävulen, om du tänker fortsätta med att bestämma över ditt liv", svarade jag. "Men om du låter Jesus Kristus bestämma över ditt liv, har du ingenting att frukta, för Bibeln säger: *'Han som är i er är större än han som är i världen.'* (1 Joh. 4:4)"

Djävulen besegrades för 2000 år sedan då profetiorna uppfylldes genom att Jesus Kristus dog på korset för våra synder.

Gå inte in i buren!

Den unge pastorn råkade bo i en stad som hade en zoologisk trädgård. Jag frågade honom: "Hur kan ni ha lejon i er stad?" Han svarade: "Vi sätter dem i bur." "Djävulen är i en bur", svarade jag. "Gå och titta på ett lejon på zoo, och du kan se det otåligt lunka fram och tillbaka. Det kan inte skada dig. Du kan gå nära buren, men han kan fortfarande inte skada dig, om du är försiktig. Men gå inte in i buren, om du inte vill råka i knipa. Om du går in, så blir det bara köttslamsor kvar av dig, men så länge du stannar utanför, så har du inget att vara rädd för. Du behöver inte frukta djävulen så länge du lever i Kristus och inte är beroende av din egen kraft."

Aposteln Paulus uppmanar oss:

"Ta på er Guds rustning, så att ni kan hålla stand mot djävulens lömska angrepp. Ty det är inte mot varelser av kött och blod vi har att kämpa, utan mot härskarna, mot makterna, mot herrarna över denna mörkrets värld, mot ondskans andekrafter i himlarymderna." (Ef. 6:11,12)

Djävulen och mörkrets makt är verkligheter. Vi måste vara på vår vakt mot djävulens angrepp, men vi behöver inte vara rädda för dem. Vi behöver inte frukta honom, om vi förtröstar på Herren, även om djävulen är specialist på att leda kristna in i olydnad mot Gud. Vi kan räkna med verkliga attacker både mot oss själva och mot våra församlingar.

III. Var medveten om dina rättigheter som Guds barn

För det tredje måste vi känna till våra rättigheter som Guds barn, om vi skall kunna vandra i Anden. Vi behöver känna till vårt andliga arv. Vi behöver känna till hur vi kan ta i anspråk Guds resurser av kärlek, kraft, förlåtelse och överflödande nåd. Prioritera därför studiet av Guds Ord både enskilt och gemensamt med andra kristna.

Jag är övertygad om att det är omöjligt att vandra i Anden och leva i seger utan att tillbringa tid i stillhet och gemenskap med Herren i Ordet och bönen. Vi behöver dagligen lyssna till Herrens instruktioner som en förberedelse för vårt dagliga vittnande om honom.

Å andra sidan skulle jag vilja skynda mig att tillägga att bibelstudiet och bönen bara leder till ett frustrerat och kraftlöst liv, om vi inte regelbundet vittnar om vår tro för andra. Under de år jag har fått arbeta bland kristna, har jag fått den övertygelsen att man inte kan leva ett meningsfullt och överflödande kristenliv, som är vårt andliga arv, om man inte har en riktig balans mellan bibelstudium, bön och vittnande. Det räcker inte med att vi själva får uppleva det rika livet i Kristus. Andra måste också ledas in i det genom vårt vittnesbörd.

Men vi måste komma ihåg att det är genom tro, och endast tro, som vi blir andliga kristna, får ta del av Guds kraft och bär frukt när vi vittnar. Bibeln lär oss klart och tydligt att *"den rättfärdige skall leva genom tron"*. Våra gärningar är ett resultat av vår tro.

Trons resultat

Många kristna tänker sig bibelstudium, bön och andra av troslivets beståndsdelar som ett medel till ett liv i tro, istället för som ett resultat av livet i tro. De tillbringar mycken tid i bön och bibelläsning. Kanske försöker de också att vittna om Kristus och att lyda Guds olika bud och tror att de därmed skalla erövra det överflödande livet i Kristus. Men de förblir nedslagna, besvikna, kraftlösa och bär ingen frukt för Herren. De tror att problemet ligger i att de inte gör nog, så de tar ännu mer tid till bön och bibelläsning, men det tjänar inte mycket till. De blir bara mer nedslagna och besvikna. Bibelstudium, bön, vittnande och lydnad är resultatet av ett liv i tro, inte medel till detta. När vi blir fyllda av den helige Ande, blir Bibeln levande och vårt vittnande får kraft och lydnaden blir en glädje. Som resultat av lydnad på olika områden växer tron, och vi blir andligt sett mognare. I Jakobs brev står det om Abraham: *"Du ser att hans tro samverkade med hans gärningar och att det var genom gärningarna som hans tro blev fullkomlig."* (Jak. 2:22)

Ja, visst är bibelstudium, bön och lydnad viktigt, rent av livsviktigt, men det borde beaktas som resultatet av och utflödet från ett liv i tro och inte som ett medel att nå detta.

Styrka i Kristus

Paulus säger: *"Hämta nu styrka hos Herren, av hans oerhörda kraft."* (Ef. 6:10) Jesus lever i sin uppståndelsekraft i var och en som genom tro på honom har blivit Guds barn (Rom. 8; Ef. 1:18-23; Kol. 1:27-2:10). Jag har ingen egen styrka.

När jag var ung och gick på högskolan och senare när jag kom ut i arbetslivet, hade jag mycket stark självkänsla och var stolt över vad jag kunde klara av på egen hand. Jag trodde att en människa kunde åstadkomma nästan allt hon ville på egen hand, om hon var villig att offra annat, satsa all sin tid och arbeta hårt. Jag hade framgång med detta i viss utsträckning. Men när jag blev kristen fick jag möta en helt ny livsfilosofi – ett liv i förtröstan istället för ett liv byggt på egna försök.

Nu inser jag hur totalt oförmögen jag är att leva som kristen i egen kraft, hur svag jag är i mig själv och hur stark jag är i Kristus. Precis som Paulus och Johannes skriver: *"Allt förmår jag genom honom som ger mig kraft."* (Fil. 4:13) *"Ty Gud har inte gett oss modlöshetens ande utan kraftens, kärlekens och självbesinningens."* (2 Tim. 1:7) *"Han som är i er är större än han som är i världen."* (1 Joh. 4:4)

Vår Herre betonar vikten av att vi hämtar vår styrka hos honom:

"Bli kvar i mig, så blir jag kvar i er. Liksom grenen inte kan bära frukt av sig själv, om den inte sitter kvar på vinstocken, kan inte heller ni göra det, om ni inte är kvar i mig. Jag är vinstocken, ni är grenarna. Om någon är kvar i mig och jag i honom, bär han rik frukt: utan mig kan ni ingenting göra." (Joh. 15:4-5)

Vi är hjälplösa, kraftlösa och improduktiva i oss själva. Även om vi är kristna, så är vi som grenarna avskurna från vinträdet, om vi försöker leva i egen kraft. Men då vi förblir i Kristus och han i oss, är det hans livgivande kraft som kommer till uttryck i våra liv och som gör det möjligt för oss att leva och vittna för honom.

Människofiske

Jesus förklarar i Johannes' evangelium vikten av ett fruktbarande vittnande: *"Min fader förhärlicas när ni bär rik frukt och blir mina lärjungar."* (Joh. 15:8) I Matteus säger han: *"Kom och följ mig. Jag skall göra er till människofiskare."* (Matt. 4:19) Det är vår sak att följa honom och hans sak att göra oss till människofiskare.

Allt vad Gud väntar sig av oss är att vi ställer oss till hans förfogande, att vi litat på honom och lyder honom. Det är vår uppgift att leva ett heligt liv och ta varje tillfälle vi kan att vittna om Kristus. Människors gensvar till vårt vittnande är beroende av den helige Andes verk i deras liv.

Att ha framgång i sitt vittnande innebär helt enkelt att berätta om Kristus i den helige Andes kraft och lämna resultatet åt Gud.

Den helige Andes verk

Jag har aldrig lett någon människa till Kristus och kommer aldrig att kunna göra det heller, fastän jag har haft förmånen att be med tusentals som har velat ta emot Kristus, efter det att jag har vittnat för dem. Det är den helige Andes uppgift att leda människor till Kristus. Därför kan jag inte skryta med hur mycket frukt och inte heller vara nedslagen över hur lite frukt jag har burit. Det är den helige Andes uppgift att producera frukt. Det är han som verkar i och genom mig, bär frukt och förvandlar människors liv.

Kristi kraft är tillgänglig för alla som förtröstar på honom. Paulus skriver:

"Må han ge ert inre öga ljus, så att ni kan se vilket hopp han har kallat oss till, vilket rikt och härligt arv han ger oss bland de heliga, hur väldig hans styrka är för oss som tror – samma oerhörda kraft som han med sin makt lät verka i Kristus, när han uppväckte honom från de döda och satte honom på sin högra sida i himlen, högt över alla härskare och makter och krafter och herravälden, över alla namn som finns att nämna, såväl i denna tid som i den kommande. Allt lade han under han fötter, och honom som är huvudet över allting gjorde han till huvud för kyrkan, som är hans kropp, fullheten av honom som helt uppfyller allt." (Ef. 1:18-23)

"Jag är med er alla dagar"

Herren Jesus gav sina lärjungar löftet, att han skulle vara med dem "alla dagar", när han befallde dem att gå ut i hela världen och förkunna evangeliet. Han sade: *"Åt mig har getts all makt i himlen och på jorden. Gå därför ut och gör alla folk till lärjungar: döpa dem i Faderns och Sonens och den helige Andens namn och lär dem att hålla alla de bud jag har gett er."* (Matt. 28:18-20) Han sade inte: "Gå ut i hela världen! Lycka till!" Han sade: *"Och jag är med er alla dagar till tidens slut."* (Matt. 28:20) *"Jag skall aldrig överge dig, aldrig svika dig."* (Hebr. 13:5)

Vår levande Frälsare, som vi tjänar, är en allsmäktig Gud. Han är den om vilken det sägs:

"Han är den osynlige Gudens avbild, den förstfödde i hela skapelsen, ty i honom skapades allt i himlen och på jorden, synligt och osynligt, troner och herravälden, härskare och makter; allt är skapat genom honom och till honom... ty Gud beslöt att låta all fullhet bo i honom... i honom finns vishetens och kunskapens alla skatter gömda. ... Låt ingen göra er till fångar i de tomma och bedrägliga vishetsläror som bygger på mänskliga traditioner och kosmiska makter och inte på Kristus. Ty i honom har hela den gudomliga fullheten förkroppsligats och tagit sin boning. Och i honom, som är huvudet för alla härskare och makter, har ni nått er fullhet." (Kol. 1:15,16,19; 2:3,8-10)

Kristus är allt vad vi behöver

Om vi har Kristus, så har vi allt vi behöver, ty Paulus skriver i sitt brev till församlingen i Kolossai, att vi i Kristus har fått hela fullheten. Som din dag är, så skall din kraft också vara. Behöver du kärlek? Vår Herre Jesus Kristus har uppenbarat kärleken i sin mänskliga gestalt. Behöver vi glädje? Han är glädje. Behöver vi frid, Kristus är frid. Behöver vi tålmod, Kristus är tålmod. Behöver vi vishet? Kristus är vishet!

Behöver vi materiella saker som skulle göra att vi kunde tjäna honom bättre? De finns tillgängliga hos Kristus. Det är han som äger boskapen som betar i tusental på kullarna, och det är han som låter säden mogna på fälten. Jag vill påminna er om att han skall fylla alla deras behov som förtröstar på honom. I Kristus har vi fått hela fullheten. Han är allt vi behöver.

Lära känna Kristus bättre

Det är därför varje kristen framför allt behöver lära känna Jesus Kristus bättre. Det kan vi göra först och främst genom att tillbringa mycket tid med att läsa och meditera över hans Ord, tala med honom i bönen, lyda hans befallningar, berätta för andra om honom och leva i församlingens gemenskap.

Paulus talar i Romarbrevet om vårt andliga arv och vad som hände då vi blev kristna: *"Liksom en enda människas olydnad gjorde alla till syndare, så skall en endas lydnad göra alla rättfärdiga. Lagen kom in för att överträdelserna skulle bli större. Men där synden blev större, där överflödade nåden än mer, och på samma sätt som synden härskade och förde till döden, skall därför nåden härskas genom rättfärdighet och föra till evigt liv genom Jesus Kristus, vår Herre."* (Rom. 5:19-21)

Syndens makt är bruten

"Vad innebär nu detta? Skall vi stanna kvar i synden för att nåden skall bli större? Naturligtvis inte. Vi som har dött bort från synden, hur skall vi kunna leva vidare i den? Vet ni då inte att alla vi som har döpts in i Kristus Jesus, också har blivit döpta in i hans död? ... Vi vet att vår gamla människa har blivit korsfäst med honom för att den syndiga kroppen skall berövas sin makt, så att vi inte längre är slavar under synden... Så skall också ni se på er själva: i Kristus Jesus är ni döda för synden men lever för Gud. ... Låt inte synden bruka era lemmar som redskap för orättfärdigheten, utan låt Gud bruka er, ni som ju har återvänt till livet från döden; låt honom använda era lemmar som redskap för rättfärdigheten. ... Ni vet ju att om ni gör er till slavar under någon och lyder honom, då är ni slavar under den ni lyder, antingen under synden, vilket för till döden, eller under den lydnad som för till rättfärdighet." (Rom. 6:1-3,6,11,13,16)

Hur underbart är det inte att veta att vår kropps lemmar, våra ögon, våra öron, våra händer och fötter kan bli använda till Guds förhärligande!

Vi blir inte marionetter

En ung studerande frågade: "Om jag lämnar mitt liv åt Kristus, blir jag inte en marionett då?" Nej! Vi kan aldrig bli marionetter. Vi har rätt att välja. Vi är fria att själva fatta beslut. Gud leder oss och entusiasmerar oss, men vi måste själva bestämma. Han tvingar oss inte.

Men ju mer vi förstår av Guds kärlek, Guds trofasthet och Guds kraft, desto mer angelägna blir vi att anförtro honom varje detalj i våra liv. Hemligheten till ett rikt kristenliv är att ständigt låta Kristus leda oss. Vi misslyckas i det kristna livet endast om vi medvetet beslutar oss för att inte lyda.

Min hustru, Vonette, och jag vadade nerför en grund vattenström i Yosemiteparken med våra båda söner. Stenarna var hala, och jag höll Bradley, vår femåring, i handen, så att han inte skulle falla och slå sig på stenarna. Plötsligt halkade Bradley till på stenarna, och benen vek sig under honom. Han hade fallit pladask och säkert slagit sig, om jag inte hade hållit ett fast tag om hans hand tills han återfått balansen. Innan vi gick vidare gav Brad mig en blick fylld av tacksamhet och sade: "Pappa, jag är verkligen glad över att du räddade mig från att falla."

I detta ögonblick var det som om Gud hade talat till mig, och därför vände jag mig till honom och sade: "Fader, jag är så glad att du håller mig i handen. Hur många gånger har du inte räddat mig från att falla!" O, detta kristenliv är underbart! Det är så spännande! Det är fyllt av äventyr för dem som låter Gud leda sina liv och som vandrar i daglig gemenskap med honom och stund för stund, dag för dag låter honom "hålla dem i handen".

Att vandra med Kristus som sin Frälsare och vän på det här förtroliga sättet är sann kristendom. Om du vill vandra i Anden, så var viss om de rättigheter du har som Guds barn, så att du med aposteln Paulus kan säga: "Allt förmår jag genom honom som ger mig kraft." (Fil. 4:13)

IV. Lev i tro

För det fjärde måste vi leva i tro, om vi skall vandra i Anden. Hur sorgligt är det inte att se härliga, levande kristna som har blivit bedragna genom att man felaktigt har lagt betoningen på känslor. Jag vet inte något som har orsakat så mycket nederlag i kristnas liv som detta. Vi lever inte på känslor. Vi lever i tro. Hebreerbrevet säger: *"Utan tro kan ingen finna nåd hos honom."* (Hebr. 11:6) Paulus påminner oss: *"Den rättfärdige skall leva genom tron."* (Gal. 3:11)

Äkta känslor är helt enkelt en biprodukt av tron och lydnaden. Det är inget fel med känslor. Gud vare tack att vi har fått dem. Skäms inte för dina känslor, men eftersträva dem inte. Om vi gör det, förnekar vi befallningen att vi skall leva av tro och förolämpar därigenom Gud. Låt känslorna få sin rätta plats i gemenskapen med Kristus.

Johannes visar att det är genom att lyda Jesus som vi får äkta känslomässiga upplevelser. Jesus sade: *"Den som har mina bud och håller dem, han älskar mig, och den som älskar mig skall bli älskad av min fader, och jag skall älska honom och visa mig (göra mig verklig) för honom."* (Joh. 14:21)

Känslor

En av de största lydnadshandlingarna är att vittna om Kristus för andra i den helige Andes kraft. Eftersom han kom för att söka efter och rädda det som var förlorat och har gett oss i uppdrag att bära ut budskapet i hans ställe, kan ingenting behaga honom mer. Om du vill uppleva Kristi rikedom i vardagslivet, du som är kristen, så vittna om Kristus som en del av din vandring i Anden. När du lyder Jesus, får du uppleva också rika och djupa känslor.

Vi lever på Guds löften och förlitar oss på Guds egen trovärdighet. Tron måste ha ett föremål. Föremålet för vår tro som kristna är Gud och hans Ord, ingen kristen har funnit något av dessa vara osant. När Gud har sagt något, så kan du satsa livet på att det är sant, och du kan veta att han inte sviker dig.

Tacksägelse visar vår tro

I Romarbrevet finner vi ett av Guds löften till oss:

"Vi vet att för dem som älska Gud samverkar allt till det bästa, för dem som äro kallade efter hans rådslut." (Rom. 8:28 enl. 1917 års övers.)

Tror du att det här löftet är sant?

Om du gör det, så erkänner du också, logiskt nog, sanningen i den befallning som vi läser i Första Thessalonikerbrevet:

"Tacka hela tiden Gud. Gör så, det är Guds vilja i Kristus Jesus." (1 Thess. 5:18)

Har du lärt dig att säga: "Tack, Herre!" fast du är förkrossad över att ha förlorat någon du älskar? Tackar du Herren under sjukdom? Då du får ett brev som berättar att det är slut mellan dig och din flickvän? När du har ekonomiska problem? När du blir kuggad i en tentamen? När du får inkallelseorder? Tackar du Gud då du personligen blir diskriminerad på grund av din tro eller din ställning i samhället?

Du kanske tycker att endast en dåre skulle tacka Gud under sådana omständigheter. Nej, inte om allt samverkar till det bästa för dem som älskar Gud, dem som han har kallat efter sin plan. Om Gud har befallt oss att tacka honom i allt, så finns det skäl för det. Låt mig tala om för dig att efter att ha provat det, är detta en av de största och mest spännande lärdomar jag har fått tillägna mig att säga "Tack!" även när något går på tok.

En bättre plan

Innan jag gjorde den här upptäckten, brukade jag förlora tålamodet så snart något gick på tok. En dörr som var låst skulle jag ha brutit upp, om det hade behövts. Om den inte ville gå upp, skulle jag ha försökt att slå in den. Jag var ofta spänd inuti och otålig mot andra. Till sist upptäckte jag att jag betedde mig som en dåre. Hur lätt är det inte att sära våra bröder i tron genom vår otålighet, kritiklusta och tanklöshet. Ofta handlar kristna på det sättet, och hela Kristi kropp blir lidande.

Men Gud har en bättre plan för oss än så. Vi kan spanna av. Vi kan säga: "Tack!" när hela världen rasar runt omkring oss, för vår Gud är suverän och allsmäktig. Han håller hela världen i sina händer, och vi får lita på honom. Han älskar oss. Han lovar att strida för oss. Han har befallt oss att kasta alla våra bekymmer på honom, för han sörjer för oss (1 Petr. 5:7). Han har personligen besökt vår planet. Han tog på sig vår synd och väntar på att få välsigna oss och bruka oss. Men han kommer inte att välsigna och bruka oss om vi klagat och kritiserat och hittar fel hos andra.

För någon tid sedan kom en ung kvinna till Arrowhead Springs för att delta i en av våra konferenser. Efter ett av mina föredrag bad hon att få tala med mig. Med tårar i ögonen berättade hon att hon hade förlorat sin fästman i en trafikolycka. Hon körde själv bilen då olyckan inträffade. De var på väg hem från sitt förlovningskalas när en bil, som kom emot dem, överskred mittlinjen och tvingade henne av vägen, med påföljd att hon körde rakt på en telefonstolpe. Hon var helt överväldigad av sorgen över sin älskades död och av medvetandet om att hon var skyldig till alltihop, eftersom hon hade kört bilen. Hon var helt förkrossad. "Vad skall jag göra?" frågade hon.

Har du tackat Gud?

Det hade gått månader sedan olyckan inträffade, och hon hade besökt psykiatriker, psykologer, pastorer och många, många andra för att få råd. Hon sade: "Om inte du kan hjälpa mig, så tror jag att jag blir vansinnig!" Jag frågade henne om hon var kristen, och hon svarade: "Ja!" Sedan läste vi Romarbrevet, och jag frågade henne: "Tror du att allt samverkar till det bästa?" (Rom. 8:28) Hon svarade: "Ja, det tror jag."

Sedan läste vi Första Thessalonikerbrevet. Hon läste högt: *"Tacka Gud hela tiden. Gör så, det är Guds vilja i Kristus Jesus."* (1 Thess. 5:18) "Du förtröstar inte på Gud, eller hur?" sade jag. "Jo, visst litar jag på Gud", påstod hon. "Men varför visar du inte att du gör det?" frågade jag. "Vill du be till Gud och tala om för honom att du förtröstar på honom och vill tacka honom i allt?" När vi böjde knä, bad hon med tårarna strömmande: "Gud, jag förstår ingenting, men jag vet att jag kan lita på dig och jag vill tacka dig.

Visa sin tro

När hon sade: "Tack!" till Gud, så var det detsamma som att säga: "Jag förtröstar på dig." Bibeln säger att utan tro är det omöjligt att behaga Gud (Hebr. 11:6), och det bästa sättet att visa sin tro på är att säga: "Tack!".

Paulus säger: "Tacka hela tiden Gud."

Otro är synd och vanärrar Gud enligt Hebr. 3:17-4:2 och Rom. 14:23.

Samma unga dam kom till mitt kontor tidigt dagen därpå, och hon fullständigt flödade över av glädje. Hon sade: "I natt var det första gången sedan olyckan som jag kunde sova utan sömntabletter. Och när jag vaknade i morse var mitt hjärta fyllt av lovsång och tacksägelse till Gud. Jag kan bara inte förstå det, men jag vet att det har något att göra med att du lärde mig säga: Tack! under alla omständigheter.

För några år sedan var vi i behov av mer än en halv miljon dollar för att kunna köpa Arrowhead Springs, Campus Crusades internationella huvudkontor. Det gällde hela arbetets framtid. Finanserna hade rasat samman på grund av ett litet missöde. Hela arbetet stod på spel, även mitt personliga rykte.

När en vän skrev att de pengar som vi fått löfte om inte längre fanns tillgängliga, föll jag på mina knän och sade: "Herre, vad skall jag göra?" Sedan sökte jag finna hjälp och visshet i Bibeln. Då blev jag påmind om att allt samverkar till det bästa för dem som älskar Gud, att det är omöjligt att behaga honom utan tro och att den rättfärdige skall leva genom tro. Sedan läste jag Guds befallning att tacka vad som än händer.

Gud är trofast

Så jag böjde mina knän igen och tackade Gud. Jag tackade honom och grät. Jag tackade honom för att han i sin vishet och kärlek visste bättre än jag, vad som skulle göras, och att ur detta kaos och denna ovisshet skulle komma en gudomlig lösning på problemet. Det var medan jag böjde knä och tackade Gud i den stora besvikelsen som Gud började ge mig visshet om att undret skulle ske. Inom tio dagar hade Gud löst problemet på ett otroligt sätt. Ett under hade skett. Han visade oss om igen att han är trofast och trovärdig, om vi bar vågar lita på honom.

Lita mer på Gud

Att vi kan lita på Gud är en av de upptäckter som har betytt mest för mig. Lär dig att vandra i tro! Jag håller på att lära mig detta än, och jag ser fram emot den dag då jag kan lita på Gud i oerhört mycket större saker än jag kan göra nu. Vilken stor möjlighet har vi inte fått, som kan vandra tillsammans med konungarnas Konung varje dag, från det vi vaknar på morgonen tills vi lägger oss på kvällen.

I många år har jag haft för vana att börja varje dag kvällen före med att läsa Guds Ord och att, innan jag somnar, meditera över vår Herres underbara egenskaper och hans trovärdighet. Under nattens timmar när mitt undermedvetna har tagit över tänker jag på Kristus. När jag vaknar på morgonen är han det första jag tänker på. I regel vaknar jag med en lovsång på läpparna, med mitt sinne fyllt av tacksägelse:

”Herre, jag tackar dig för att jag tillhör dig. Jag tackar dig för att du bor i mig och har förlåtit mig alla mina synder. Jag tackar dig för att jag får vara ditt barn. När jag nu börjar den här dagen och fortsätter den, tackar jag dig för att det är du som lever i min kropp, du älskar genom mig, du talar med mina läppar och tänker med mitt förstånd. Jag tackar dig för att du har lovat att den här dagen göra större gärningar genom mig än du själv gjorde när du vandrade på jorden. Jag tar din storhet och din kraft i anspråk och ber dig att göra vadhelst du vill i och genom mig.”

Sedan stiger jag upp ur sängen och böjer knä som en yttre handling med vilken jag visar att jag har godtagit honom som Herre. Börja dagen rätt med att vandra i fullheten av hans kraft. Vilket stort äventyr väntar inte dig som vill förtrösta på Herren!

Stund för stund

Till sist vill jag bara påminna dig om att om du önskar vandra stund för stund och dag för dag i den helige Andes fullhet och kraft, så måste du vara säker på att du genom tro har blivit fylld av den helige Ande – detta på grund dels av Guds befallning att vi skall låta oss fyllas av hans Ande och dels av Guds löfte att om vi ber om något efter hans vilja, så hör han oss och svarar på våra böner.

För det andra: var beredd på andlig kamp. Fienden är en verklighet att räkna med. Världen, köttet och djävulen angriper oss.

För det tredje: känn till de rättigheter du har som Guds barn. Vår styrka kommer från Herren. Vi måste förbli i honom.

Och till sist: lev i tro, ta hans kraft, hans vishet och hans kärlek i anspråk, och tacka Gud hela tiden.

Varför bör varje kristen vilja vandra i den helige Andes fullhet och ständigt stå under hans ledning? Det finns flera viktiga skäl för detta:

- för att de kristna skall behaga och förhålliga Gud, som gläder sig över att ha gemenskap med sina barn,
- för att vi skall få uppleva ett intressantare, meningsfullare och rikare liv med vår Frälsare och andra, och
- för att kunna bära mer frukt när vi vittnar om honom.

Att vi berättar för andra om Jesus Kristus är ett uttryck av tacksamhet, och som en lydnadshandling är detta det naturliga resultatet av att vandra i Andens fullhet.

Fortsätt med den andliga andningen. När du vandrar i Anden och troget tillämpar den andliga andningen i ditt liv, kan du bli en medlem i den stora här av effektiva kristna lärjungar som Gud kallar runt om i världen för att bedja, planera, arbeta och vittna om Jesus Kristus – för att i denna generation vara med och fullgöra Herrens missionsbefallning, det stora uppdraget.

FRÅGOR ATT TÄNKA PÅ

1. Förklara vad den andliga andningen innebär.
2. Hur ofta behöver man praktisera den andliga andningen?
3. Förklara varför det är så viktigt att tro om man vill vandra uppfylld av Anden!
4. I vilket förhållande står tro och känsla till varandra?
5. I vilket förhållande står andlig tillväxt och mognad till vår vandring i Anden?
6. Vilken betydelse har bibelstudium, bön, lydnad och kristnas gemenskap för vår andliga tillväxt?
7. Vilka rättigheter har vi som Guds barn?

8. Varför bör den kristne som vandrar i Anden vara beredd på andlig kamp? Från vilka tre håll kan kampen komma? Hur kan man som kristen förbereda sig för den kampen?

STUDIEHANDLEDNING

1. Läs det här häftet flera dagar i rad för att förstå det bättre. Om du tillämpar principerna i det här häftet, så kan du alltid leva ledd av den helige Ande.

2. Lär dig följande bibelverser med referenser utantill:

"Men andens frukter är kärlek, glädje, frid, tålmod, vänlighet, godhet, trofasthet, ödmjukhet och självbehärskning." (Gal. 5:22,23)

"Tacka hela tiden Gud. Gör så, det är Guds vilja i Kristus Jesus." (1 Thess. 5:18)

3. Studera frågorna under rubriken **"FRÅGOR ATT TÄNKA PÅ"**.

4. Samtala med andra över frågorna. Om du ännu inte är med i en bibelstudiegrupp, där ni studerar dessa häften, kan du själv bilda en grupp genom att inbjuda andra att komma med. När ni samtalar om bibelstudiefrågorna, ta då också upp vad Gud har lärt er om hur man ständigt vandrar i Anden, hur ni tänker tillämpa principerna i häftet i era egna liv och hur ni kan ge budskapet vidare till andra.

5. Gör sanningen om hur man vandrar i Anden till en del av ditt liv på det här sättet:

a) Börja varje ny dag med att be och studera Herrens Ord. Var viss om att du börjar varje dag fylld av den helige Ande. Så snart du under dagen märker att jaget tar ledningen i ditt liv, så tillämpa den andliga andningen: andas ut d.v.s. bekänn din synd, och andas in d.v.s. låt Gud på nytt fylla ditt liv med den helige Andes kraft

b) Avsluta din dag med att tacka Gud för att han har gjort det möjligt för dig att vandra i Anden under dagen, läs Guds Ord och be.

c) Gör det till en regel i ditt liv att ge uttryck för din tro genom att tacka Gud i varje svårighet som du möter under dagen och för varje välsignelse.

d) Använd innehållsförteckningen i främre delen av häftet eller sammanfattningen här i bakre delen av häftet när du skall ge detta budskap vidare till andra. Ta alla tillfällen du kan under veckan att ge budskapet vidare till andra. Ge dem ett ex av detta häfte, så att också de kan studera innehållet grundligt och sedan ge det vidare till andra.

SAMMANFATTNING

Inledning

Varje människa kan få uppleva ett rikt och överflödande liv (Joh. 14:12-14)

Det kristna livet är inte komplicerat eller svårt att förstå, men det kan ändå verka motsägelsefullt.

– Det är så lätt att vi snubblar över dess enkelhet.

– Det är så svårt därför att det är ett övernaturligt liv. Endast Jesus Kristus kan leva så. Det kristna livets hemlighet är att vandra i Anden och på så sätt låta Herren Jesus i sin uppståndelsekraft leva sitt överflödande liv i oss (Apg. 4:13).

Även den som är kristen möter problem i livet, men han får fritt och för intet kasta dessa problem på Herren (1 Petr. 5:7; Gal. 2:20).

Vår Herres undervisning är enkel och lättfattlig.

Den andliga andningen gör det möjligt för oss att stund för stund ta i anspråk Guds andliga tillgångar i våra liv.

– När vi tar emot Kristus som vår personlige Frälsare, föds vi på nytt, vi blir Guds barn, vi får förlåtelse för våra synder och blir uppfyllda av den helige Ande.
– Den genomsnittskristne lever inte av de tillgångar som han har i Jesus Kristus utan åker på en daglig berg- och dalbana från den ena känsloupplevelsen till den andra. Han leder själv sitt liv och är ofta besviken.
Den andliga andningen gör det möjligt för oss att kunna stiga av berg- och dalbanan och låter oss få del av det överflödande livet som Kristus har utlovat (Joh. 10:10)
– Andas ut genom att bekänna våra synder d.v.s. ge Gud rätt beträffande dem (1 Joh. 1:9). Erkänna, d.v.s. instämma med Gud om, att vi har handlat orätt.
Erkänna, d.v.s. instämma med Gud om, att Kristus redan har förlåtit oss genom att han dog på korset för våra synder.
Ångra synderna d.v.s. ändra attityd mot dem så att det blir möjligt för den helige Ande att genom sin kraft förvandla våra liv.
– Andas in genom att i tro ta den helige Andes fullhet i anspråk.
Det är hans befallning och således hans vilja att vi låter oss uppfyllas av Anden (Ef. 5:18)
Det är hans löfte som säger att han hör oss och svarar på våra böner, när vi ber om något enligt hans vilja (1 Joh. 5:14,15)
En andlig kristen bli köttslig då han vägrar bekänna sina synder och utvecklar en attityd av otro (Rom. 14:23).
Vi bör inte låta synderna hopa sig i våra liv (1 Joh. 2:1-6). Inga synder bli bättre av att bli gamla!
Vårt förhållande till den helige Ande bestäms av vår avgörelse och vår fortsätta tillväxt.
En andlig kristen visar Andens frukt i sitt liv (Gal. 5:22,23).

I. Var viss om att du är fylld av den helige Ande

I Ef. 5:18 får vi befallningen att låta oss uppfyllas av den helige Ande, d.v.s. bli ledda och utrustade av honom.
Antingen är det Kristus eller jaget som leder våra liv, för ingen kan tjäna två herrar.
Låt oss komma ihåg två viktiga ord för att vi skall kunna veta att vi är uppfyllda av den helige Ande:
– en befallning: låt dig uppfyllas av den helige Ande (Ef. 5:18)
– ett löfte: om vi ber om något efter hans vilja, så hör han oss och svarar på våra böner (1 Joh. 5:14,15)
Vi blir fyllda av den helige Ande genom tro, precis som vi tog emot Kristus genom tro (Ef. 2:8,9)
Om du är kristen bor den helige Ande redan i dig (1 Kor. 3:16) så du behöver bara be honom om att leda ditt liv och sedan fortsätta att tillämpa den andliga andningen så snart den helige Ande uppenbarar något som du behöver bekänna. Sök inte efter känslor eller förlita dig på dem.

II. Var beredd på andlig kamp

Samtidigt som vi måste vara beredda på andlig kamp, så får vi komma ihåg att striden inte är vår utan Herrens (2 Mos. 14:14).
Det är tre makter som för krig mot den kristne:
– världen
Bibeln varnar oss för att älska världen (1 Joh. 2:15-17).
Ingen som älskar världen kan någonsin bli använd av Herren i någon större utsträckning.

Vi kan äga visshet om seger på det här området, för Jesus har övervunnit världen (Joh. 16:33).

– köttet

Vårt kött, vår gamla syndanatur, ligger i strid med Anden (Gal. 5:17).

Denna strid kommer att fortsätta så länge vi lever.

Frestelsen i sig(d.v.s. den första ingivelsen att göra något mot Guds vilja) är inte synd. Men den kan leda till synd genom att våra tankar sätts i rörelse, vår önskan växer till begär, som sedan ofta följs av själva handlingen. Detta behöver inte hända om vi ständigt på nytt överlåter oss åt den helige Andes ledning (Gal. 5:16).

– djävulen

Djävulen är verklig. Han försöker uppsluka oss (1 Petr. 5:8).

Vi äger vissheten om att Kristus som är i oss är större än den som är i världen (1 Joh. 4:4).

Djävulen besegrades för 2000 år sedan på korset, och Guds kraft är överlägsen hans kraft. Guds andliga vapenutrustning kan skydda oss mot djävulen. (Ef. 6:11,12).

III. Var medveten om dina rättigheter som Guds barn

Det är omöjligt att känna till och ta del av Kristi tillgångar utan att tillbringa tid med Herren som är vår kraftkälla (Ef. 6:10).

Goda gärningar är resultatet av ett liv i tro (Jak. 2:22).

Kristus själv lever i sin uppståndelsekraft i den kristne (Rom. 8; Ef. 1:19-23; Kol. 1:27-2:10).

Vi är svaga i oss själva men starka i Kristus (Fil. 4:13; 2 Tim. 1:7; 1 Joh. 4:4; Joh. 15:4,5).

När vi lär oss att ta Kristi tillgångar i anspråk kan vi få kraft att bli de fruktbärande vittnen som han har kallat oss att vara (Joh. 15:8; Matt. 4:19).

– Det är vår uppgift att följa honom.

– Det är hans uppgift att göra oss till människofiskare.

Kristi uppståndelsekraft finns tillgänglig för varje kristen, för att det stora uppdraget skall kunna fullgöras (Ef. 1:19-23; Matt. 28:18-20; Hebr. 13:5).

Om vi har Kristus, så har vi allt vi behöver, för vi är delaktiga av all fullhet i honom. (Kol. 1:15,16,19; 2:3,8-10).

I rom. 5 och 6 beskrivs hur Guds tillgångar blir tillgängliga för oss när vi tar emot Kristus (Rom. 5:19-21: 6:1-3,6,11,13,16).

Även om Gud inte tvingar oss att lyda honom, så önskar vi mer och mer göra Guds vilja, ju mer vi förstår vilka tillgångar vi har fått i Kristus. I honom förmår vi ju allt (Fil. 4:13).

IV. Lev i tro

Vi lever inte av känslor utan i tro (Hebr. 11:6; Gal. 3:11).

- Äkta känslor är biprodukten av tro och lydnad (Joh. 14:21).

– Om vi söker känslomässiga upplevelser, är det som om vi inte ville kännas vid Guds befallning att leva i tro.

Föremålet för vår tro som kristna är Gud och hans Ord.

- Vi kan lita på löftet i Guds Ord, att allt samverkar till det bästa för dem som älskar Gud (Rom. 8:28).

– På grund av detta löfte är det möjligt för oss att lyda hans befallning i 1 Thess. 5:18, så att vi hela tiden tackar Gud.

Gud har befallt oss att kasta alla våra bekymmer på honom (1 Petr. 5:7).

Att tacka under alla omständigheter är det bästa sättet vi kan visa vår tro på.

- Det behagar Gud (Hebr. 11:6).
- Otro bedrövar Gud (Hebr. 3:17-4:2; Rom. 14:23).

Från det vi stiger upp på morgonen till dess vi går och lägger oss på kvällen skulle vi vandra med Gud, förtrösta på honom och tacka honom, vad som än händer oss.

Stockholm 2013

Copyright © Agape Sverige

Detta dokument får endast användas för eget bruk.

Agape Sverige

Varpholmsgränd 50

127 46 Skärholmen

Tel: 08-60 30 949

www.agapesverige.se

E-post: office@agapesverige.se

Författaren, **Bill Bright**, är grundaren av den internationella evangelisationsorganisationen Campus Crusade for Christ (CCCI), (i Europa under benämningen Agape Europe,) som Agape Sverige, är en del av. Tidigare namn i Sverige var "Sverige för Kristus"

www.ccci.org heter i dag www.cru.org

